

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๑๐/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง

}	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม	ผู้คัดค้าน

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้คัดค้านเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) กรรมการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ประธานกรรมการการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) และปลัดกระทรวงคมนาคม ในการดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้คัดค้านมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีกลุ่มคนร้ายบุกเข้าปล้นบ้านผู้คัดค้าน คนร้ายได้ทรัพย์สินและนำหลบหนีไป ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจติดตามจับกุมคนร้ายได้ พร้อมยึดเงิน ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท และทองคำรูปพรรณหนัก ๑๐ บาท เป็นของกลาง ผู้ร้องมีมติว่า ผู้คัดค้านร้ายวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ๖๔,๙๙๘,๕๘๗.๕๒ บาท ผู้ร้องส่งเรื่อง

ให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ทรัพย์สินจำนวนดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินจำนวน ๔๖,๑๔๑,๐๓๘.๘๓ บาท ต่อมาศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่าให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินจำนวน ๖๔,๙๙๘,๕๘๗.๕๒ บาท โดยมีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินคือ ๑. เงินของกลางในคดีอาญาที่ ๒๔๕๘/๒๕๕๔ ของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง จำนวน ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินของผู้คัดค้าน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท และ ๒. รถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลขทะเบียน ฮบ ๘๑๑๘ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นหมายเลขทะเบียน ฮฉ ๔๖๙๙ กรุงเทพมหานคร ราคาซื้อ ๒,๙๒๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านแล้ว ปรากฏว่าผู้คัดค้านไม่ได้แสดงทรัพย์สินทั้ง ๒ รายการดังกล่าวที่ยื่นต่อผู้ร้องรวม ๕ ครั้ง คือ ๑. กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ๒. กรณีพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ๓. กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ๔. กรณีพ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคม และ ๕. กรณีพ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคมมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สินจำนวน ๒ รายการดังกล่าว ผู้คัดค้านมีหนังสือชี้แจงว่า เงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ไม่ใช่ของผู้คัดค้าน เงินของผู้คัดค้านที่คนร้ายปล้นไปมีเพียง ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินรับไหวในพิธีสมรสของ นางสาวสุทธาวรรณ ทรัพย์ล้อม และ นายสืบพงษ์ ปราบใหญ่ บุตรสาวและบุตรเขย ประกอบด้วยเงินของผู้คัดค้านและ นางนฤมล ทรัพย์ล้อม ภริยา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินของ นายทศพร ปราบใหญ่ และ นางสมศรี ปราบใหญ่ จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และเงินรับไหวจากบุคคลอื่นอีก ๕๖๘,๐๐๐ บาท ส่วนรถยนต์ยี่ห้อโฟล์คสวาเกนคันดังกล่าวไม่ใช่รถยนต์ของผู้คัดค้าน แต่เป็นของ นายเอนก จงเสถียร ซึ่งมีความสนิทสนมกับ นางนฤมล นายเอนก มอบรถยนต์คันดังกล่าวให้แก่ นางนฤมล เพื่อใช้เดินทางไปกิจธุระและใช้เดินทางระหว่างบ้านพักกับที่ทำงาน ปัจจุบันรถยนต์คันดังกล่าวผู้คัดค้านได้มอบคืนให้กับ นายเอนก แล้ว ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๔ และทราบว่า นายเอนก ได้มอบรถยนต์คันดังกล่าวให้กับ พระราชปฏิญาณมุณี รองเจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร เพื่อใช้ในกิจการของสงฆ์จนถึงปัจจุบัน ผู้ร้องได้พิจารณาการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านแล้วมีมติว่า ผู้คัดค้านจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยมีได้แสดง ๑. เงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท และ ๒. รถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน

หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งกรรมการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) กรรมการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ประธานกรรมการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคม รวม ๕ บัญชี ห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง กับให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๙, ๔๑, ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้คัดค้านให้การปฏิเสธและยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านมิได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ผู้คัดค้านขอถือเอาคำชี้แจงข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบที่ยื่นต่ออนุกรรมการของผู้ร้องเป็นส่วนหนึ่งของคำคัดค้านได้แก่ คำชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ คำชี้แจงข้อกล่าวหาเพิ่มเติมลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ คำให้การแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา ลงวันที่ ๘ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ คำชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ คำชี้แจงข้อกล่าวหา (เพิ่มเติมครั้งที่ ๓) ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คำชี้แจงข้อกล่าวหาเพิ่มเติมและขอความเป็นธรรมและขอให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หนังสือขอชี้แจงข้อเท็จจริงและหนังสือขอส่งเอกสารและคำชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ครั้งที่ ๕ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ หนังสือขอส่งเอกสารเพิ่มเติมลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ หนังสือชี้แจงและคำให้การของผู้คัดค้านลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องนำข้อเท็จจริงเรื่องเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ในคดีร่ำรวยผิดปกติมากกล่าวหาผู้คัดค้านเป็นการไม่ชอบเพราะในคดีดังกล่าวผู้คัดค้านต่อสู้ว่าเงินจำนวนดังกล่าวไม่ใช่ของผู้คัดค้าน และเงินที่ถูกลักไปมีเพียง ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ส่วนรถยนต์เป็นสังหาริมทรัพย์ การแสดงสิทธิการเป็นเจ้าของรถยนต์ต้องมีการจดทะเบียนตามกฎหมาย ตามสำเนาคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ ยี่ห้อโพล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร มีชื่อ นายเอนก จงเสถียร เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ตั้งแต่มีการซื้อขายเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้คัดค้านคืนรถยนต์คันดังกล่าวให้ นายเอนก ปัจจุบัน นายเอนก ได้มอบรถยนต์ให้แก่พระราชปฏิญาณมุณี (สมณศักดิ์ในขณะนั้น) ทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้าน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การรับฟังข้อเท็จจริงหรือการบังคับตาม

คำพิพากษาให้ถือเอาวันที่ศาลมีคำพิพากษาจะเป็นข้อเท็จจริงที่รับฟังได้เฉพาะกรณีที่เป็นทรัพย์สินที่ต้องบังคับตามคำพิพากษา ที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาว่าเงินดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้าน และที่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่ารถยนต์ ยี่ห้อโพล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นของผู้คัดค้าน เป็นเวลาหลังจากที่ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ดังนั้นจึงเป็นทรัพย์สินที่มีขึ้นหลังจากวันที่ผู้คัดค้านมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งไม่มีกฎหมายหรือประกาศของผู้ร้องให้นำทรัพย์สินที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลมายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวจึงไม่ต้องแสดงต่อผู้ร้อง นอกจากนี้ผู้คัดค้านฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ในคดีร่ำรวยผิดปกติและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา จึงยังไม่เป็นที่ยุติว่าเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท และรถยนต์ ยี่ห้อโพล์คสวาเกน คันดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้านหรือไม่ หลังจากผู้คัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการไต่สวนแล้ว ผู้ร้องไม่เคยชี้มูลความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านทราบ แต่กลับชี้มูลความผิดและนำมติดังกล่าวมายื่นคำร้องเป็นคดีนี้ กระบวนพิจารณาชั้นไต่สวนจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะขัดต่อมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ร้องตรวจบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้คัดค้านยื่นโดยไม่โต้แย้ง และมีหนังสือให้ผู้คัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงภายหลังมีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ เมื่อทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวไม่ใช่ของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านจึงไม่ได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการไต่สวนเป็นเพียงความเห็นและการคาดคะเนโดยไม่มีพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักเพียงพอมาสนับสนุน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้คัดค้านปฏิบัติหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือมีพฤติการณ์อันจะชี้ให้เห็นว่า ผู้คัดค้านมีทรัพย์สินเป็นเงินจำนวนมากถึง ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท อันจะต้องปกปิดจากเหตุการณ์ปล้นบ้าน แม้ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจยึดทรัพย์สินคืนมาได้ แต่พยานหลักฐานไม่อาจยืนยันได้ว่าเงินเป็นของผู้ใด มีที่มาได้อย่างไร การที่คนร้ายให้การว่าเป็นเงินที่ได้จากบ้านผู้คัดค้าน โดยอ้างว่ามีเงินในบ้านนับพันล้านบาท แต่กลับนำไปเพียง ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท ทั้งที่คนร้ายมีถึง ๙ คน และไม่มีเหตุการณ์ที่จำเป็นรับแรง จึงเป็นเพียงคำให้การขัดทอดที่กล่าวอ้างลอย ๆ ประการ ๑ ขัดต่อเหตุผลและไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง คนร้ายแต่ละคนให้การในรายละเอียดข้อเท็จจริงที่แตกต่างกันในชั้นสอบสวน ชั้นพิจารณาทั้งในคดีอาญาและในคดีแพ่ง และชั้นไต่สวนของคณะกรรมการของผู้ร้อง ผู้คัดค้านให้การต่อพนักงานสอบสวนในเช้าวันเกิดเหตุว่า คนร้ายปล้นเงินไปประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คำฟ้องของพนักงานอัยการในคดีอาญาระบุว่า มีทรัพย์สินของผู้เสียหาย

๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์อ้างว่า ทรัพย์สินของผู้คัดค้านมีเพียงเงิน ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ขอให้ศาลคืนเงินจำนวนดังกล่าวแก่ผู้คัดค้าน ศาลอาญามีได้พิพากษาว่าเงิน ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท เป็นของผู้คัดค้าน เพียงพิพากษาว่าให้คืนแก่เจ้าของเท่านั้น รยนต์ ยีห้อโพล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมสิทธิ์ของ นายเอนก ซึ่งมีความสนิทสนมกับ นางนฤมล ทรัพย์ล้อม ภริยาผู้คัดค้าน จึงให้ นางนฤมล ยืมรถใช้เดินทางไปธุระและใช้เดินทางระหว่างบ้านพักกับที่ทำงาน ผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานที่แสดงว่าผู้คัดค้านเป็นเจ้าของรถ แม้จะมีการยืมใช้ก็ไม่อาจทำให้รถยนต์ที่ นายเอนก เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์จะเป็นของผู้คัดค้านได้ เงิน ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท เป็นเงินรับไหวในพิธีสมรสของ นางสาวสุทธาวรรณ ทรัพย์ล้อม กับ นายสืบพงษ์ ปราบใหญ่ บุตรสาวและบุตรเขยของผู้คัดค้าน ซึ่งผู้คัดค้านได้ยกเงิน ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ให้ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายสืบพงษ์ ไปแล้ว ทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวจึงไม่เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ผู้คัดค้านจึงมิได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๙, ๔๑ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๕ บัญชี โดยมีได้แสดงทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวข้างต้นเช่นเดียวกันและเป็นการยื่นต่อผู้ร้อง จึงเป็นความผิดกรรมเดียวกัน ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง เคยดำรงตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรรมการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ประธานกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และปลัดกระทรวงคมนาคม เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ กรรมการการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๑) เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ (ครั้งที่ ๒) เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ กรรมการบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ครั้งที่ ๓) เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ รองประธานกรรมการบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ครั้งที่ ๔)

เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ กรรมการบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ครั้งที่ ๕) เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๓ จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ในตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว ต่อผู้ร้องภายในสามสิบวัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่งและ พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๙, ๔๐ และมาตรา ๔ ประกอบประกาศของผู้ร้อง เรื่อง กำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ข้อ ๑๕ ในการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าวผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจาก ตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีต่อผู้ร้องแล้ว วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เวลา ๑๙.๔๐ นาฬิกา ขณะผู้คัดค้านและ นางนฤมล ทรัพย์ล้อม ภริยาอยู่ในพิธีฉลองสมรสของ นางสาวสุทธาวรรณ ทรัพย์ล้อม กับ นายสืบพงษ์ ปราบใหญ่ บุตรสาวและบุตรเขยที่โรงแรมพลาซ่า แอทธินี กรุงเทพมหานคร มีคนร้าย หลายคนพร้อมอาวุธ คือ มีดคัทเตอร์ ๑ เล่ม ชะแลงเหล็ก ๓ อัน ร่วมกันบุกปล้นบ้านของผู้คัดค้าน ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมคนร้ายหลายคนพร้อมยึดเงินจำนวน ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท โดยมีธนบัตร ที่มีปลอมคาดธนบัตรของธนาคาร รวมเป็นเงิน ๘,๘๗๒,๐๐๐ บาท ธนบัตรที่ไม่มีปลอมคาดธนบัตรของธนาคาร รวมเป็นเงิน ๘,๒๔๙,๐๐๐ บาท และธนบัตรที่รัดด้วยสายรัดพลาสติกสีขาวใส ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามบันทึกการตรวจสอบเอกสารหมาย ร.๕๓ แผ่นที่ ๑๑๑๕, ๑๑๑๖ และ ๑๒๓๗ ถึง ๑๒๔๕ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผู้ร้องแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้คัดค้าน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ร่ำรวยผิดปกติ และตั้งอนุกรรมการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินในตำแหน่งต่าง ๆ ที่ผู้คัดค้านยื่นต่อผู้ร้องเพราะมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าผู้คัดค้านจงใจยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้ง ให้ทราบ โดยผู้ร้องได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการให้ผู้คัดค้านทราบ ผู้คัดค้านมีหนังสือถึงผู้ร้องว่าทราบ คำสั่งของผู้ร้องดังกล่าว ตามเอกสารหมาย ร.๒ และ ร.๖ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ คณะอนุกรรมการไต่สวนนำหมายค้นของศาลอาญาเข้าตรวจค้นบ้านของผู้คัดค้าน พบรถยนต์ ยี่ห้อ โพล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เลขตัวถัง WV2ZZZ7HZ8H117019 เลขเครื่องยนต์ AXE071983 จอดอยู่ที่บ้านของผู้คัดค้าน ตามเอกสารหมาย ร.๑ แผ่นที่ ๑๕

และ ๑๖ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องมีมติว่า เงิน ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท ของกลางในคดีอาญาที่ ๒๔๕๘/๒๕๕๔ ของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลางนั้น มีเงินบางส่วนจำนวน ๕๖๘,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่มีผู้มอบไว้ในพิธีสมรสของ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายสีบพงษ์ บุตรสาวและบุตรเขยของผู้คัดค้าน ไม่ใช่เงินของผู้คัดค้าน จึงมีเงินที่เป็นของผู้คัดค้าน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องมีมติว่า ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของรถยนต์ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร (ทะเบียนปัจจุบัน ฮน ๔๖๙๙ กรุงเทพมหานคร) และเป็นทรัพย์สินที่เกิดจากความร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินที่ให้ผู้อื่นครอบครองแทน วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ศาลอาญามีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๔๗/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๑๙/๒๕๕๖ ให้คืนเงินจำนวน ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท แก่เจ้าของ โดยในคดีอาญาดังกล่าวผู้คัดค้านเข้าร่วมเป็นโจทก์ และยืนยันว่าเงินที่ถูกคนร้ายปล้นไปนั้น จำนวน ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท เป็นเงินสินสอดและเงินรับไหว้ในพิธีสมรสของ นางสาวสุทธาวรรณ ผู้ร้องส่งรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบให้แก่อัยการสูงสุดเพื่อให้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวของผู้คัดค้านตกเป็นของแผ่นดิน วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๗ ศาลแพ่งมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ปช. ๑/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ปช. ๑/๒๕๕๗ ว่า เงินจำนวน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท เป็นของผู้คัดค้านแต่รถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ไม่ได้เป็นของผู้คัดค้าน โดยพิพากษาให้เงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ของกลางในคดีอาญาที่ ๒๔๕๘/๒๕๕๔ ของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง และทรัพย์สินอื่นรวมมูลค่า ๔๖,๑๔๑,๐๓๘.๘๓ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้ร้องและผู้คัดค้านอุทธรณ์ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๙๑๗/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๑๐๕๙๕/๒๕๕๘ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้รถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร มีชื่อ นายเอนก จงเสถียร เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ร่วมกับทรัพย์สินอื่นตามคำสั่งศาลชั้นต้นคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น ๖๔,๙๙๘,๕๘๗.๕๒ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้คัดค้านชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ผู้คัดค้านมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงว่าเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ในคดีร่ำรวยผิดปกติไม่ใช่ของผู้คัดค้าน และเงินที่ถูกปล้นไปมีเพียง ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ส่วนรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ตามสำเนาคู่มือจดทะเบียนมีชื่อ นายเอนก จงเสถียร เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้าน วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้อง พิจารณาผลการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านแล้ว มีมติว่า ผู้คัดค้านจงใจยื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่ได้แสดงเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท และรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลข ทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจาก ตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจาก ตำแหน่งกรรมการบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่ง ประธานกรรมการการรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคมมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐๐ ปัจจุบันพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลางมอบเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ของกลางในคดีอาญาให้แก่ผู้ร้องเพื่อเก็บรักษาไว้ เนื่องจากคดีอาญาในความผิด ฐานปล้นทรัพย์และรับของโจรถึงที่สุดแล้ว ปัจจุบันรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร อยู่ในความครอบครองของพระเทพปฏิภาณกวี

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ผู้คัดค้านให้การต่อสู้และ นำพยานเข้าไต่สวนว่า ผู้ร้องดำเนินกระบวนการพิจารณาชั้นไต่สวนไม่ชอบ เนื่องจากหลังจากมีการไต่สวน ข้อเท็จจริงแล้วไม่มีการชี้มูลความผิดว่ามีมูลความผิดหรือไม่ หากมีมูลความผิดจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา ให้แก่ผู้คัดค้านทราบและให้สิทธิผู้คัดค้านได้แก้ข้อกล่าวหาในชั้นไต่สวนของอนุกรรมการไต่สวนของผู้ร้อง แต่อนุกรรมการไต่สวนของผู้ร้องได้แจ้งให้ผู้คัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงเท่านั้น ผู้ร้องไม่เคยชี้มูลความผิด และแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านทราบอีกเลย แต่กลับชี้มูลความผิดตามมติของผู้ร้องที่ ๘๒๕-๙๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ การไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ร้องจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๗ องค์กรผู้พิพากษา มีมติเสียงข้างมากกว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน โดยส่วนที่ ๑ ว่าด้วยการแสดงบัญชี รายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการแสดงบัญชีรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งหากฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย ดังกล่าวก็มีโทษสองส่วน คือห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยหรือนับแต่วันที่ พ้นจากตำแหน่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในทางการเมือง และส่วนที่สองก็มีโทษ

ในทางอาญาคือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น การไต่สวนข้อเท็จจริงและการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินผู้ร้องจึงต้องดำเนินการแจ้ง ข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้คัดค้านจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาแสดง พยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แม้มาตรา ๔๓ (๑) ถึง (๖) จะไม่ได้บัญญัติถึงการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยตรงก็ตาม แต่ในการดำเนินคดีแก่ผู้คัดค้านซึ่งมีบทลงโทษในทางอาญา กฎหมายได้บัญญัติอำนาจ หน้าที่ของผู้ร้องไว้ตามมาตรา ๒๖ กำหนดว่า ในการดำเนินคดีอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้ร้องมีอำนาจที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้อง ลงโทษ ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๘ วรรคสอง กำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญามาใช้บังคับสำหรับคดีอาญา เมื่อตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ บัญญัติให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วจึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ต้องหาทราบ ดังนั้น การดำเนินคดีซึ่งมีบทลงโทษ ในทางอาญาต่อผู้คัดค้านจึงต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านทราบอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้คัดค้าน ซึ่งถูกดำเนินคดีอาญา องค์คณะผู้พิพากษามีมติเป็นเอกฉันท์ว่า เมื่อพิเคราะห์หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง เอกสารหมาย ร.๘๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ผู้ร้องแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ ได้ระบุรายละเอียด ของคณะอนุกรรมการไต่สวนของผู้ร้องไว้ว่า ได้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ของผู้คัดค้านที่ยื่นต่อผู้ร้องในการดำรงตำแหน่งและกรณีอื่น ๆ พบว่าไม่ได้แสดงรายการเงินจำนวน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นของกลางในคดีที่ ๒๔๕๘/๒๕๕๔ ของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง และรถยนต์โฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ในบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีการแจ้งการกระทำความผิด พฤติการณ์แห่ง ความผิด ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องเพียงพอให้ผู้คัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่ข้อกล่าวหาแล้ว อีกทั้งเมื่อ พิจารณามติของผู้ร้องตามเอกสารหมาย ร.๑๐๐ ซึ่งมีการระบุว่าผู้ร้องมีมติวินิจฉัยว่าการกระทำ ของผู้คัดค้านข้อกล่าวหาใดมีมูลและจะเสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองพิจารณาตามบทกฎหมายใด ถือได้ว่าผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านทราบและมี

การชี้มูลความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว ที่ผู้คัดค้านให้การและนำสืบต่อสู้ว่า ผู้ร้องไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านทราบและไม่ได้ชี้มูลความผิดนั้นฟังไม่ขึ้น การตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้อง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า เงินของกลางในคดีอาญาที่ ๒๔๕๘/๒๕๕๔ ของสถานีตำรวจนครบาลวังทองกลางจำนวน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท เป็นของผู้คัดค้านหรือไม่ ในปัญหานี้ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านและนำพยานเข้าไต่สวนอ้างว่า เงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ไม่ใช่ของผู้คัดค้านเนื่องจากเงินที่ผู้คัดค้านถูกปล้นไปมีเพียง ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้คัดค้านได้ยกเงินจำนวนนี้ให้นางสาวสุทธาวรรณ และ นายสีปงษ์ ไปก่อนวันที่ผู้คัดค้านมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง เห็นว่า เมื่อพิจารณารายงานการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านตามเอกสารหมายเลข ร.๑ ผู้ร้องได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีคนร้ายหลายคนร่วมกันปล้นบ้านเลขที่ ๗๗ แขวงวังทองกลาง เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ของผู้คัดค้าน วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผู้คัดค้านแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่คนร้ายซึ่งยังไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดโดยยืนยันว่าทรัพย์สินที่คนร้ายได้ไปคือเงิน ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ที่เป็นเงินสดและเงินรับไหวในพิธีสมรสของ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายสีปงษ์ ในวันเดียวกัน พันตำรวจเอก นพศิศิลป์ พูลสวัสดิ์ ได้ทำการตรวจสอบกล้องวงจรปิดฝั่งตรงข้ามบ้านเกิดเหตุเห็นภาพถ่ายรถกระบะของคนร้ายตามเอกสารหมายเลข ร.๑ แผ่นที่ ๑๖ ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจติดตามจับกุมคนร้ายได้ ๙ คน โดยจับกุม นายสิงห์ทอง ใจมชื่น ได้พร้อมเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และในวันเดียวกันจับกุม นายเสาร์แก้ว นามวงศ์ ได้พร้อมเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมายึดเงินสดเพิ่มเติมอีก ๕๐,๐๐๐ บาท จับกุม นายสมบุรณ์ ริยะเทน ได้พร้อมเงิน ๙๙๔,๐๐๐ บาท และยังติดตามเงินได้อีก ๗๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้มีชื่อที่ นายสมบุรณ์ นำไปมอบไว้ จับกุม นายบุญสืบ โจมกัน และในวันเดียวกันยังจับกุม นายวุฒิชัย พันธวาริ ได้พร้อมเงิน ๘๔๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ยังจับกุม นายวณัญญกฤต บุตรกันหา ได้พร้อมเงิน ๖๕,๐๐๐ บาท โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๕ เครื่อง เงิน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชุกซ่อนอยู่ในกล่องใส่กระดาษยี่ห้อดับเบิลเอ ๒ กล่อง เงินที่ชุกซ่อนอยู่บริเวณที่นอน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ นายวณัญญกฤต เบิกเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ส่งมอบให้เจ้าพนักงานตำรวจเพิ่มเติม ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ นางสาววาสนา สาเพิ่มทรัพย์ เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนพร้อมมอบเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่เจ้าพนักงานตำรวจ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ นายวิรัชศักดิ์ หรือไก่ เชื้อลิพวกของคนร้าย นำรถกระบะ หมายเลขทะเบียน กฉ ๑๑๖๖ กาญจนบุรี และเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ไปฝากไว้แก่ นายเลอศักดิ์ วิริยะกระษాปณ์ ต่อมาเจ้าพนักงานติดตามยึดรถกระบะดังกล่าวได้ และ นายเลอศักดิ์ นำเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบต่อเจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าพนักงานตำรวจ ติดตามยึดเงิน ๗๗๒,๐๐๐ บาท ได้จากบริเวณบ้านของ นายเสาร์แก้ว และยึดเงินอีก ๕๐๐,๐๐๐ บาท จาก นายเดชา นามวงศ์ ที่ นายเสาร์แก้ว นำไปมอบให้เป็นของกลาง และเจ้าพนักงานตำรวจยึดเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ได้จาก นางสาวพรรณปณัฏฐ์ พลายนุกูล ซึ่งเป็นเงินที่ นายสิงห์ทอง นำไปมอบให้ รวมเจ้าพนักงานตำรวจยึดเงินจากคนร้ายได้ ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท เป็นของกลาง ตามเอกสารหมาย ร.๑๒ คนร้ายรวม ๙ คน ได้ถูกฟ้องในข้อหา ปล้นทรัพย์ รับของโจร บุกรุก ความผิดต่อเสรีภาพ หลู่โทษ ตามคำพิพากษาศาลอาญาหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๑๙/๒๕๕๖ ของศาลอาญา เอกสารหมาย ร.๑๐๑ ซึ่งคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขแดงที่ ๙๐๒๓/๒๕๕๗ โดยพิพากษา ยืนตามคำพิพากษาศาลอาญาว่ากลุ่มคนร้ายปล้นทรัพย์ได้เงินไปจำนวน ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท ปัจจุบัน เงินจำนวนดังกล่าว พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลางส่งมอบให้ผู้ร้องเก็บเงินของกลาง ดังกล่าวไว้ เห็นว่า เมื่อพิจารณาคำให้การของคนร้ายที่ร่วมกันปล้นทรัพย์ของผู้คัดค้าน ตามเอกสาร หมายเลข ร.๑ แผ่นที่ ๒๒ ถึง ๓๓ ต่างให้การว่า เงินของกลางได้มาจากบ้านผู้คัดค้าน โดยพฤติการณ์ ในการปล้นทรัพย์นั้น สืบเนื่องมาจากการที่ นางชุตีมา จันทร์ผ่อง ซึ่งเคยเป็นเลขานุการของผู้คัดค้าน ทราบว่าบ้านของผู้คัดค้านมีเงินเก็บไว้แต่ไม่ทราบจำนวน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๓ แผ่นที่ ๒๙๖ กลุ่มคนร้ายทราบข้อมูลจาก นายวิระศักดิ์ ว่าบ้านของผู้คัดค้านมีเงินอยู่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้เงินจากการปล้นทรัพย์ไปประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ แผ่นที่ ๒๔๔ และ ๒๔๕ เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจเข้าไปที่เกิดเหตุสอบถามคนใช้ให้การว่า กลุ่มคนร้าย รื้อค้นห้องเกิดเหตุและนำเงินไป และยังพบกระเป่าที่ถูกกรีดก่องอยู่ ๗ ถึง ๘ ใบ เมื่อรับฟังประกอบ บันทึกคำให้การของ พันตำรวจเอก นพศิลป์ พูลสวัสดิ์ ผู้กำกับการวิเคราะห์ข่าวและเครื่องมือพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล ประกอบบันทึกการตรวจค้นจับกุมเอกสารหมายเลข ร.๑๒ พบว่ากลุ่มคนร้ายถูกจับกุมได้ในหลายท้องที่ เช่น จังหวัดเชียงราย จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดนครพนม ชั้นจับกุมมีเจ้าพนักงานตำรวจหลายคนร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ ย่อมเป็นการยากที่จะ สร้างเรื่องราวเกี่ยวกับเงินของกลางในขณะจับกุมคนร้าย ทั้งยังพบว่า มีการกระจายเงินของกลางทั้งซุกซ่อน ในที่ลับและเก็บไว้ที่คนร้ายและบุคคลอื่น ในที่ต่าง ๆ หลายแห่ง หากเป็นการกลั่นแกล้งน่าจะรวมเงิน ของกลางไว้แก่บุคคลคนเดียวหรือในที่เดียวกันซึ่งจะง่ายต่อการติดตามรวบรวมเงินคืนเพื่อปรักปรำ ผู้คัดค้าน มิใช่กระจายไปซุกซ่อนฝากไว้ที่คนร้ายและบุคคลหลายคน และย่อมไม่มีผู้กระทำความผิด หลายคนไปแสวงหาทรัพย์สินจำนวนนับล้านบาทมาแยกกันครอบครองแล้วจึงลงมือกระทำความผิด

ปล้นทรัพย์ หรือลงมือกระทำความผิดปล้นทรัพย์แล้วจากนั้นจึงไปแสวงหาทรัพย์อื่นซึ่งถูกประทุษร้ายให้มีจำนวนมากกว่าเงินที่ผู้คัดค้านอ้างว่าถูกปล้นไปเพื่อกลับแก้มผู้คัดค้านเพราะจะทำให้เกิดความเสียหายที่ร้ายแรงมากอันอาจส่งผลให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องไม่สมเหตุผลทั้งเมื่อพิจารณาข้อมูลของคนร้ายทั้งหมดก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะแสวงหาเงินนับสิบล้านบาทมาเพื่อปรักปรำผู้คัดค้านได้ คำให้การของคนร้ายว่า เงินของกลางได้มาจากการปล้นบ้านผู้คัดค้านจึงมีน้ำหนักน่ารับฟัง ส่วนที่ผู้คัดค้านอ้างว่าเงินที่ถูกคนร้ายปล้นไปมีเพียง ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้คัดค้านได้ยกเงินจำนวนนี้ให้ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายสืบพงษ์ ไปแล้ว เห็นว่า นายสิงห์ทอง ให้การแก่ผู้ร้องตามเอกสารหมาย ร.๑ แผ่นที่ ๒๙ ว่า ขณะที่เข้าไปรื้อค้นห้องที่เกิดเหตุเห็นถุงกระดาษสีฟ้าผูกโบดำใส่ไม่ได้ อยู่ข้างโต๊ะทำงาน คิดว่าจากรูปทรงของห่อกระดาษและสภาพของห่อน่าจะเป็นเงินสินสอด แต่ไม่ได้สนใจเนื่องจากเห็นว่าเป็นเงินของคู่บ่าวสาว และ นายวีระศักดิ์ เชื้อลี ได้สั่งไว้ตั้งแต่แรกว่า ให้มาเอาเงินของนายเท่านั้น และ นายเสาร์แก้ว ให้การแก่ผู้ร้องตามเอกสารหมาย ร.๑ แผ่นที่ ๓๑ ว่า เมื่อมีการเข้าไปปล้นยังเห็นว่ามีเงินมัดหมี่เป็นธนบัตรใบละ ๑,๐๐๐ บาท ลักษณะใหม่ผูกโบอยู่ ใส่พานไว้ และมีทองคำ สร้อยข้อมือ สร้อยคอวางอยู่รวมกัน นายเสาร์แก้ว คิดว่าน่าจะเป็นเงินสินสอดที่ได้จากพิธีสมรสของบุตรผู้คัดค้าน และนอกจากคำให้การของคนร้ายแล้ว พลตำรวจตรี สุธีร์ เนตรภักดิ์ ให้การตามเอกสารหมาย ร.๑๔ ว่า หลังเกิดเหตุเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา พลตำรวจตรี สุธีร์ เข้าไปยังที่เกิดเหตุพบเจ้าพนักงานตำรวจหลายคนอยู่ในที่เกิดเหตุ และพบกระเป๋าซองอยู่ที่พื้น ๗ ถึง ๘ ใบ พลตำรวจตรี สุธีร์ สอบถามคนใช้ในบ้านของผู้คัดค้านแจ้งว่า คนร้ายรื้อค้นตู้เสื้อผ้าของผู้คัดค้าน และนำกระเป่าออกมารีด นำเงินใส่ถุงที่คนร้ายเตรียมมา โดยคนร้ายสอบถามคนใช้ว่ากระเป่าที่เหลืออยู่มีอะไรอยู่ภายใน เป็นเงินหรือไม่ คนใช้ตอบว่าเป็นกระเป่าเสื้อผ้าผู้คัดค้านที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ ยังไม่ได้นำไปซัก คนร้ายจึงไม่ได้นำกระเป่าดังกล่าวไป คนใช้ได้แจ้งอีกว่ามีกระเป่าใส่เงินสินสอดงานแต่งงานของ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายสืบพงษ์ ที่ผู้คัดค้านนำมาเก็บไว้เมื่อตอนเที่ยง พลตำรวจตรี สุธีร์ จึงตรวจสอบกระเป่าที่วางกองซึ่งไม่ได้ถูกกรีดและไม่ได้นำสิ่งของภายในออก โดยตรวจสอบภายนอกด้วยมือเปล่าเชื่อว่ามีธนบัตรบรรจุอยู่ภายใน ตามเอกสารหมาย ร.๑ แผ่นที่ ๒๒ และเมื่อพิจารณามูลเหตุที่คนร้ายเข้าปล้นบ้านผู้คัดค้านนั้นยังได้ความตามคำให้การของ นายบุญสืบว่าทราบจาก นายชยธัช บุตรของ นางชุตติมา ซึ่งเคยทำงานเป็นเลขานุการผู้คัดค้านว่า ในบ้านของผู้คัดค้านมีเงินน่าจะเป็น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อยู่ในบ้าน โดย นางชุตติมา เคยได้ยินคนใช้ผู้คัดค้านพูดว่าบางครั้งนำหมุยมาหันแต่ข้างในกลับพบว่าเป็นเงิน นายสมบุรณ์ และ นายสิงห์ทอง คนร้ายให้การว่าขณะที่มีการเข้าไปขนเงินได้กลับเงินฟุ้งกระจายเหม็นจนรู้สึกเวียนหัวจะอาเจียน

ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๓ แผ่นที่ ๒๙๖, ร.๒๐ แผ่นที่ ๑๙๑ และ ร.๒๑ แผ่นที่ ๒๓๓ ข้อเท็จจริงที่นำมารับฟังในคดีนี้จึงไม่ได้มีแต่เพียงคำชี้แจงของผู้ร่วมกระทำความผิดที่มีได้ปิดความรับผิดชอบให้พ้นไปจากตนเท่านั้น แต่ยังมีถ้อยคำของพยานบุคคลแวดล้อมใกล้ชิดที่ไม่ได้ถูกดำเนินคดีและไม่ใช้ผู้ร่วมกระทำความผิด โดยมีรายละเอียดที่ยากแก่การปรุแต่ง เช่น ถ้อยคำจากคนใช้ในบ้านของผู้คัดค้าน และเจ้าพนักงานตำรวจที่พบกระเป่าที่ถูกกรีดในห้องผู้คัดค้าน อีกทั้งยังมีเจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมคนร้ายในหลายห้องที่ซึ่งจับกุมคนร้ายได้พร้อมเงินของกลางจำนวนต่าง ๆ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาภาพถ่ายกระเป่าประกอบสำนวนการสอบสวนคดีอาญา หมายเลข ร.๕๓ แผ่นที่ ๑๒๑๔ ถึงแผ่นที่ ๑๒๒๙ ซึ่งถือว่าเป็นพยานวัตถุที่พบทันทีหลังเกิดเหตุ เชื่อว่าน่าจะบรรจุเงินได้มากกว่าที่ผู้คัดค้านอ้างว่าถูกปล้นไป พยานหลักฐานทั้งหมดเป็นข้อเท็จจริงคนละส่วนเมื่อนำมาพิจารณาประกอบกันจึงมีน้ำหนักให้รับฟังว่าเงินของกลาง ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาจากการปล้นบ้านผู้คัดค้าน ส่วนที่ผู้คัดค้านขอถือเอาคำให้การของ นายทศพร ปราบใหญ่ นายสมพร ปราบใหญ่ นายสืบพงษ์ และ นางสาวสุทธาวรรณ ในชั้นตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้องเป็นส่วนหนึ่งของคำให้การในชั้นไต่สวนของศาลที่ให้การว่ามีการมอบเงินสินสอดกันจริง และในพิธีสมรสพิธีกรในงานยังแจ้งต่อผู้ร่วมงานว่า มีการให้สินสอดกันเป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายวีระ โลจายะ ให้การต่อผู้ร้องตามเอกสารหมายเลข ร.๑ แผ่นที่ ๓๖ และแผ่นที่ ๓๗ ว่า เงินสินสอด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีลักษณะเป็นธนบัตรใหม่ โดย นางสาวสุทธาวรรณ ยังให้การอีกด้วยว่าธนบัตรสินสอดมีปลอกคาดสีชมพูเรียบ ๆ (ปลอกคาดธนบัตรของโรงพิมพ์ธนบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย) รวมอยู่ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของ นายสมพร ว่าถอนเงินสินสอด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจากธนาคารกรุงไทย สาขา นานาเหนือ โดยเป็นธนบัตรที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว จากนั้น นายทศพร กับพี่สาวนำเงินดังกล่าวไปขอแลกเป็นธนบัตรใหม่ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นปีก ๆ ปีกละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด จำกัด (มหาชน) ดังนั้น จึงมีเหตุผลให้น่าเชื่อว่าเงินสินสอดเป็นธนบัตรใหม่ และคำให้การของคนร้ายดังกล่าวที่ว่าเห็นธนบัตรใหม่ที่ใช้ในพิธีสมรสในห้องเกิดเหตุแต่ไม่ได้เอาไปจึงสอดคล้องกับ นางสาวสุทธาวรรณ นายทศพร นายสมพร นายสืบพงษ์ และ นายวีระ ที่ให้การต่อผู้ร้องว่าเงินสินสอด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีลักษณะเป็นธนบัตรใหม่ แต่หลังจากมีการจับกุมคนร้ายและยึดเงินของกลางได้ปรากฏว่าธนบัตรที่ยึดได้นั้นมีทั้งส่วนที่มีปลอกคาดของธนาคารและไม่มีปลอกคาดของธนาคาร แต่ไม่มีธนบัตรที่มีปลอกคาดสีชมพูของโรงพิมพ์ธนบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งธนบัตรส่วนที่มีปลอกคาดนั้นเป็นของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารทหารไทย

จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) เมื่อตรวจสอบพยานหลักฐานโดย นายวรวิทย์ ธีระพงศ์ นางธีราธร ศีลารมย์ นายสมศักดิ์ พัฒนสัมพันธ์ นายชูชัย เนื่องศรี นางสาวจันจิรา เพ็ชรรัตน์ พนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนมหาจักรพรรดิ จังหวัดฉะเชิงเทรา นางสาวสมศิริ ปัญญาลิขิต นายสมชาย ยงพุกษา พนักงานธนาคารสีกองไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสุขุมวิท จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้การต่อผู้ร้องว่าเมื่อตรวจสอบพยานหลักฐานแล้วเป็นธนบัตรที่เบิกถอนมาจากธนาคารดังกล่าวในจังหวัดฉะเชิงเทราช่วงเดือนกุมภาพันธ์และ มีนาคม ๒๕๕๔ ธนบัตรที่มีพยานหลักฐานบางส่วนหนึ่ง นางสาวนรรัตน์ อ่อนลำยอง นางสาวพิชญ์สินี เกิดมณีเมธากุล นางสาวปรีดาพร จงเกื้อตระกูล นางกุลณัฐ แยมแสง พนักงานธนาคารธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาเอ็มพาร์ค รังสิต คลอง ๓ ให้การยืนยันต่อผู้ร้องว่าเมื่อตรวจสอบพยานหลักฐานแล้วเป็นธนบัตรที่เบิกถอนมาจากธนาคารสาขาดังกล่าวช่วงเดือนกุมภาพันธ์และ มีนาคม ๒๕๕๔ และธนบัตรที่มีพยานหลักฐานของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) นางสาวปวีศา เกล็ดเงิน และ นายนำพร ด่านสุวรรณ พนักงานธนาคาร ให้การว่าเมื่อตรวจสอบพยานหลักฐานแล้วเป็นธนบัตรที่เบิกถอนไปในช่วงปี ๒๕๕๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๔ ถึง ร.๔๖ เห็นได้ว่า ธนบัตรที่มีพยานหลักฐานเป็นการแลกมาก่อนการจัดพิธีสมรสเป็นเวลานาน แต่การจัดพิธีสมรสเป็นการจัดเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่กรุงเทพมหานคร จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแลกธนบัตรล่วงหน้าก่อนการจัดพิธีสมรสถึงประมาณ ๘ เดือน ทั้งบางส่วนยังเป็นธนบัตรที่มีการเบิกถอนจากธนาคารที่จังหวัดฉะเชิงเทรา แต่การจัดพิธีสมรสคงจัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ย่อมไม่มีความจำเป็นต้องเดินทางไปแลกธนบัตรไกลถึงเพียงนั้น นอกจากนี้พนักงานธนาคารผู้ตรวจสอบธนบัตรดังกล่าวข้างต้นยังให้การอีกด้วยว่าธนบัตรที่มีพยานหลักฐานเป็นธนบัตรหมุนเวียนที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว มีลักษณะกลางเก่ากลางใหม่ และไม่เรียงเลข ส่วนธนบัตรที่ไม่มีพยานหลักฐานตามคำให้การของ นายศิววัฒน์ ปิยพิทักษ์ เอกสารหมายเลข ร.๓๓ จะเป็นธนบัตรเก่าทั้งหมด และไม่มีพยานหลักฐานธนบัตรสีชมพูของโรงพิมพ์ธนบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย แต่ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายวีระ ให้การต่อผู้ร้องว่าเงินสินสอด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีลักษณะเป็นธนบัตรใหม่ และบางส่วนมีพยานหลักฐานธนบัตรสีชมพูของโรงพิมพ์ธนบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย ธนบัตรของกลางส่วนที่ไม่มีพยานหลักฐานจึงไม่ใช่ธนบัตรที่ใช้ในพิธีสมรสเช่นเดียวกัน ทั้งยังได้ความตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้อง เอกสารหมายเลข ร.๑ หน้า ๒๒ ถึงหน้า ๓๑ ว่า คนร้ายไม่ได้นำเงินสินสอดที่ใช้ในพิธีสมรสไปและนำเงินออกไปจากห้องที่เกิดเหตุไม่หมด จึงเชื่อว่าเงินของกลางทั้งหมดไม่ใช่เงินสินสอดที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างว่าเป็นเงินที่ถูกคนร้ายปล้นไป สำหรับเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านอ้างว่าเป็นเงินที่ นายทศพร

มอบให้ นายสีบพงษ์ เพื่อให้ไปดูแล นางสาวสุทธาวรรณ ในห้องพักนั้น ในชั้นใต้สวนของผู้ร้องได้ความตามเอกสารหมายเลข ร.๒๘ แผ่นที่ ๓๒๒ และแผ่นที่ ๓๒๓ ว่า นายทศพร บิดาของ นายสีบพงษ์ เคยมอบที่ดินและอาคารให้แก่บุตรคนอื่นไปแล้วจึงนำเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ใส่ซองเอกสารขนาด เอ ๔ มามอบให้ นายสีบพงษ์ ในห้องพักที่โรงแรมพลาซ่า แอทธินี เพราะไม่ต้องการให้บุตรคนอื่นทราบ เห็นว่าหากมีการมอบเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ต้องการให้บุตรคนอื่นของ นายทศพร ทราบย่อมกระทำกันในวันอื่นที่มีใจวันจัดพิธีสมรสได้ ทั้งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมอบเป็นเงินสดเพราะนอกจากจะไม่สะดวกในการเก็บรักษา ยังเสี่ยงต่อการสูญหายอีกด้วย และเมื่อ นายทศพร เคยให้อาคารและที่ดินแก่บุตรคนอื่นไปแล้ว ดังนั้น การมอบเงินให้ นายสีบพงษ์ จึงไม่มีเหตุผลที่ต้องทำเป็นความลับ และการมอบเงินให้ฝ่ายชายไปเลี้ยงดูฝ่ายหญิงเป็นการแสดงความมั่นคงในฐานะของฝ่ายชายก็ไม่มี ความจำเป็นต้องปิดบัง ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่ามีการมอบเงินให้แก่ นายสีบพงษ์ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เงินของกลาง ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท จึงไม่มีเงินจำนวนนี้รวมอยู่ด้วย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เงินของกลาง ๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่คนร้ายได้มาจากการปล้นทรัพย์ของผู้คัดค้าน เมื่อนำเงินที่มีบุคคลอื่นมอบให้ในพิธีสมรสของนางสาวสุทธาวรรณ และ นายสีบพงษ์ ๕๖๘,๐๐๐ บาท มาหักออกจากเงินของกลางที่ยึดได้ทั้งหมด คงเหลือเงินที่เชื่อว่าเป็นของผู้คัดค้าน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท โดยไม่มีเงินสินสอดและเงินที่ นายทศพร มอบให้แก่ นายสีบพงษ์ เพื่อเลี้ยงดูฝ่ายหญิงที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างว่าเป็นเงินที่ถูกคนร้ายปล้นไป ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมอยู่ด้วยแต่อย่างใด

ส่วนที่ผู้คัดค้านอ้างถึงความเห็นของคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. เสียขางน้อยที่เห็นว่าเมื่อผู้คัดค้านยังโต้แย้งว่าเงินของกลางที่ยึดได้จากคนร้ายเป็นของผู้คัดค้านเพียง ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท จึงต้องรอฟังคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลก่อนว่าเงินที่ถูกคนร้ายปล้นเป็นของผู้คัดค้านหรือไม่และมีจำนวนเท่าใด จึงจะวินิจฉัยได้ว่าผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยปกปิดข้อเท็จจริงหรือไม่ และผู้คัดค้านกล่าวอ้างข้อเท็จจริงโต้แย้งเพิ่มเติมว่าเงิน ๕,๐๖๘,๐๐๐ บาท ที่ถูกคนร้ายปล้นทรัพย์ไป ผู้คัดค้านยกให้ นางสาวสุทธาวรรณ และ นายสีบพงษ์ บุตรชายไปหมดแล้วจึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่ต้องแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามคำร้องทั้ง ๕ กรณี เห็นว่า เงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ที่ตรวจยึดได้จากคนร้ายนั้น ปรากฏว่ามีการยึดเป็นของกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ โดยเก็บไว้ที่สถานีตำรวจนครบาลวังทองกลาง ก่อนวันที่ผู้คัดค้านมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๖ และเมื่อวินิจฉัยไว้แล้วว่าเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท เป็นของผู้คัดค้านโดยไม่มีเงินสินสอดและเงินที่ นายทศพร มอบให้แก่ นายสีบพงษ์ บุตรชายเพื่อเลี้ยงดูฝ่ายหญิงรวม ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท จึงต้องถือว่าเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านมีอยู่จริงในเวลาที่ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่จำเป็นต้องรอการพิจารณาของศาลฎีกาในคดีร่ำรวยผิดปกติตามข้อต่อสู้ของผู้คัดค้านแต่อย่างใด และผู้คัดค้านยอมรับว่าในเวลาที่ผู้คัดค้านมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตนเองมีเงินจำนวนดังกล่าวอยู่แล้ว การที่ผู้คัดค้านไม่ระบุนเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงฟังได้ว่าผู้คัดค้านมีเจตนาปกปิดทรัพย์สินไม่ให้ล่วงรู้ถึงผู้ร้อง ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้คัดค้านซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ มาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า รถยนต์ ยี่ห้อโพล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ตามคำร้องเป็นของผู้คัดค้านหรือไม่ องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมากกว่าผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านและนำพยานเข้าไต่สวนโดยมี นายเอนก จงเสถียร เบิกความว่า รถยนต์คันดังกล่าวเป็นของ นายเอนก นำไปให้ นางนฤมล ภริยาผู้คัดค้านใช้ในงานเกี่ยวกับเด็กและศาสนา เพื่อตอบแทนที่ นางนฤมล วางระบบงานบุคคลให้บริษัทของ นายเอนก แต่เมื่อพิเคราะห์รายงานของผู้ร้องตามเอกสารหมายเลข ร.๑ ประกอบพยานผู้คัดค้านแล้วปรากฏว่าวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ นายเอนก ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องว่า นายเอนก เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเอ็มเอ็มพี คอร์ปอเรชั่น จำกัด ทำธุรกิจเกี่ยวกับฟิล์มถนอมอาหารในนาม เอ็ม แรป โดยมีมูลค่าการซื้อขายสินค้าปีละประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เคยทำงานกับบริษัทเทวีเอชั่น จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทขายเครื่องช่วยเดินอากาศให้แก่กรมการบินพาณิชย์ ขณะนั้น นายศรีสุข จันทรางศุ เป็นผู้บริหารของกรมการบินพาณิชย์ ต่อมา ย้ายไปเป็นอธิบดีกรมทางหลวง นายเอนก จึงรู้จัก นางนฤมล เนื่องจากเป็นเลขานุการของ นายศรีสุข ที่กรมทางหลวง จากนั้นประมาณปี ๒๕๔๙ ถึงปี ๒๕๕๐ นายเอนก จึงให้ นางนฤมล เข้าช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างการบริหารงานบุคคล นางนฤมล มาทำงานให้ประมาณ ๑ ถึง ๒ ปี โดยไม่รับค่าตอบแทน เมื่อทราบว่า นางนฤมล จะทำโครงการเลี้ยงเด็กซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่ นางนฤมล เข้ามาที่บริษัทของ นายเอนก บ่อยครั้ง นายเอนก จึงถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของตนมอบให้ นางนฤมล รวมประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้ นางนฤมล ไปซื้อรถยนต์ นางนฤมล ซื้อรถยนต์คันดังกล่าวและขอ หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ด้วยตนเอง นางนฤมล นำรถไปใช้และเก็บรักษาไว้ตั้งแต่ซื้อจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งนำรถคันดังกล่าวเข้าศูนย์ซ่อมบำรุงเอง นายเอนก ไม่เคยขอให้ นางนฤมล นำรถมาคืน แต่ นางนฤมล เคยแจ้งว่าจะนำรถมาคืนให้ นายเอนก แต่ นายเอนก ไม่รับคืนเพราะถือว่าเป็นการตอบแทนที่ นางนฤมล เป็นที่ปรึกษาให้แก่บริษัทของ นายเอนก นางสาวสุทธารัตน ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แผ่นที่ ๓๒๙ ถึงแผ่นที่ ๓๓๑ ว่าผู้คัดค้านใช้รถยนต์ ยี่ห้อโพล์คสวาเกน

หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นประจำ และรถยนต์ของ นางสาวสุทธาวรรณ ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น คัมรี่ หมายเลขทะเบียน จท ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ผู้คัดค้านเป็นผู้ขอ หมายเลขทะเบียนให้ตามความประสงค์ของ นางสาวสุทธาวรรณ ที่ต้องการหมายเลขทะเบียนเดียวกับ รถยนต์ของผู้คัดค้าน โดยผู้คัดค้านเบิกความว่า รถยนต์ของ นางสาวสุทธาวรรณ ชื่อภายหลังรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร และ นางสาวสุทธาวรรณ เชื่อว่า ทะเบียนรถยนต์ที่ นายเอนก เลือกเป็นหมายเลขที่ดีจึงขอทะเบียนตาม นายเอนก และทางไต่สวน นางนฤมล เบิกความต่อศาลว่า บริษัทของ นายเอนก มีปัญหาพนักงานไม่ค่อยพูดคุยกัน นางนฤมล รู้จักวิทยากรดี ๆ ที่จะมาแก้ปัญหาว่าควรจะทำอย่างไร ทำอย่างไร รับโทรศัพท์อย่างไร โดยบริษัท ของ นายเอนก ยังไม่มียุทธศาสตร์ ไม่มีพันธกิจ นางนฤมล จึงแนะนำ นางปานจิต จินดากุล เพื่อให้ ช่วยงาน นายเอนก โดยได้รับเงินเดือน เดือนละ ๓๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ส่วน นางนฤมล มาช่วยงานเป็นครั้งคราว เห็นว่า ปัญหาภายในบริษัทของ นายเอนก เรื่องพนักงานไม่พูดคุยกันนั้น เป็นปัญหาเพียงเล็กน้อย ทั้งการวางระบบงานบุคคลก็มีการมอบหมายให้ นางปานจิต ทำหน้าที่ประจำ โดยชัดเจนซึ่งก็ได้เงินเดือนเพียง ๓๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น เมื่อพิจารณาคำให้การของ นางนฤมล ตามเอกสารหมาย ร.๓๐ ได้ความว่า นางนฤมล ทำงานให้ นายเอนก เพียง ๒ เดือน ก็ไปช่วยงาน นายเสถียร วงศ์วิเชียร ซึ่งเป็นที่ปรึกษา นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ เมื่อ นายเสถียร พ้นจาก ตำแหน่งจึงกลับไปช่วยงาน นายเอนก อีกครั้ง แต่ทำได้ไม่นานก็ได้รับการติดต่อจาก นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล ให้ไปช่วยงานอีก และนอกจากงานที่ นางนฤมล ทำให้ นายเอนก แล้วก็ยังมีส่วนดูแลเด็กที่ นางนฤมล อ้างว่าได้ทำด้วย เห็นได้ว่า นางนฤมล ทำงานให้บริษัทของ นายเอนก เพียงชั่วคราว เป็นเวลาไม่นานและไม่ได้ทำงานเต็มเวลา จึงไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่ นายเอนก จะมอบรถมูลค่า ถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นางนฤมล ซึ่งทำงานให้เพียงครั้งคราวมากกว่า นางปานจิต ซึ่งทำงานให้ เป็นประจำกลับได้รับเงินเดือนเพียง ๓๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท จากทางไต่สวนของศาล นายเอนก เบิกความว่า บริษัทของ นายเอนก มีพนักงานเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การจัดการบริหารงานบุคคล น่าจะมีเอกสารหรือหลักฐานอื่นให้เชื่อได้ว่า นางนฤมล มีความสามารถในการบริหารงานบุคคล จนเป็นผลสำเร็จถึงขนาดต้องตอบแทนด้วยการมอบรถมูลค่า ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ ทั้งชั้นไต่สวน ของศาลผู้คัดค้านยังเบิกความด้วยว่า การทำงานเกี่ยวกับเด็กของ นางนฤมล เป็นการสอนเด็กที่บ้าน แสดงว่าไม่มีความจำเป็นต้องเดินทาง และแม้จะเบิกความต่อไปว่าพาเด็กไปศึกษานอกสถานที่ในวันเสาร์ อาทิตย์แต่ก็เป็นเวลาเดียวกับที่ นางนฤมล เบิกความว่าทำงานให้แก่บริษัทของ นายเอนก เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ นายเอนก ยังเบิกความอีกว่าตนเองมีรถหลายคัน ดังนั้น หากจะให้บุคคลอื่นยืมใช้รถเพื่อรับส่ง

เด็กก็น่าจะนำรถที่มีอยู่แล้วมาให้อืมมากกว่าที่จะมอบเงินถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ไปเลือกซื้อเพื่อมารับส่งเด็กเรียนพิเศษรวมทั้งทำงานเกี่ยวกับศาสนา ตามที่ นายเอนก เบิกความจึงเป็นเหตุผลความจำเป็นที่มีน้ำหนักน้อย ทั้งตามคำให้การของ นายเอนก เอกสารหมายเลข ร.๓๐ และคำเบิกความในชั้นไต่สวนของศาลยังได้ความโดยมีสาระสำคัญตรงกันว่ามีการมอบเงินให้ นางนฤมล หลายครั้งเพื่อไปซื้อรถยนต์ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เห็นได้ว่า การชำระราคารถยนต์ย่อมต้องชำระในคราวเดียว การมอบเงินให้บุคคลอื่นหลายครั้งไปซื้อรถแทนย่อมต้องมีการนำเงินไปพักไว้ก่อนซึ่งเสี่ยงต่อการสูญหาย ดังนั้น พฤติการณ์ในการมอบเงินให้หลายครั้งจึงเป็นพิรุธ นอกจากนี้ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๐ ยังปรากฏด้วยว่า นางนฤมล เป็นผู้แจ้งต่อผู้คัดค้านว่าต้องการหมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ซึ่งก็ปรากฏพฤติการณ์ใกล้ชิดต่อมาตามคำให้การของ นางสาวสุทธาวรรณ เอกสารหมายเลข ร.๒๙ ว่ารถยนต์ของ นางสาวสุทธาวรรณ ซึ่งมีหมายเลขทะเบียน จท ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ผู้คัดค้านเป็นผู้ขอหมายเลขทะเบียนรถยนต์ให้ตามความประสงค์ของ นางสาวสุทธาวรรณ และเมื่อได้ความว่า นางสาวสุทธาวรรณ อาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับผู้คัดค้าน รถทั้งสองคันย่อมจอดอยู่ในบ้านหลังเดียวกันและมีหมายเลขทะเบียนตรงกัน การฟังว่ารถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นของผู้คัดค้านโดยมีหมายเลขทะเบียนเดียวกับรถของ นางสาวสุทธาวรรณ ซึ่งเป็นบุตรสาวจึงมีเหตุผลน่ารับฟังกว่าที่จะเชื่อว่า นางสาวสุทธาวรรณ มีความต้องการใช้หมายเลขทะเบียนรถยนต์เดียวกันกับ นายเอนก แม้ว่า นายเอนก จะเบิกความว่าหมายเลขทะเบียน ๘๘๒๒ เป็นหมายเลขที่ไม่ดีแต่ก็เป็นคำเบิกความที่มีขึ้นภายหลังเหตุการณ์ปล้นทรัพย์ โดยรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร จดทะเบียนตั้งแต่อ่อนเกิดเหตุปล้นทรัพย์เป็นเวลาประมาณ ๒ ปี หากรถยนต์คันดังกล่าวเป็นของ นายเอนก จริงก็น่าจะมีรถคันอื่นที่ใช้ทะเบียนเดียวกันบ้าง แต่หมายเลขทะเบียนรถที่ตรงกันในคดีนี้ก็กลับมีแต่รถยนต์ของ นางสาวสุทธาวรรณ บุตรสาวของผู้คัดค้านเท่านั้น ไม่มีรถของ นายเอนก ที่ใช้ทะเบียน ๘๘๒๒ แต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นคำเบิกความของผู้คัดค้าน นางนฤมล และ นายเอนก ในชั้นไต่สวนของศาลไม่ว่าจะเป็นเรื่องการครอบครอง และการใช้รถยนต์ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ล้วนให้การผิดแผกแตกต่างกันในสาระสำคัญ ทั้งขัดต่อเหตุผลและมีพิรุธตามที่วินิจฉัยข้างต้น อีกทั้งยังแตกต่างจากคำให้การตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ถึง ร.๓๑ คำเบิกความของผู้คัดค้าน นางนฤมล และ นายเอนก จึงมีน้ำหนักน้อย แม้จะพยายามยืนยันว่ารถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร นายเอนก เป็นผู้ซื้อถือกรรมสิทธิ์ก็ตาม ซึ่งคณะอนุกรรมการของผู้ร้องเสียงข้างน้อยมีความเห็นว่าตามคู่มือจดทะเบียนรถมีชื่อ นายเอนก เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ดังนั้น การที่ผู้คัดค้านไม่แสดง

ว่าตนเป็นเจ้าของรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ยังฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านมีเจตนาจะปกปิดข้อเท็จจริงอันควรบอกให้แจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงไม่มีความผิดในส่วนนี้แต่อย่างใด นั้น เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๗/๑ จะให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของรถยนต์ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาหมายเหตุในการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว ก็ได้ความว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงเพิ่มรูปแบบทางธุรกิจจากการเช่าซื้อรถยนต์ โดยสามารถนำรถยนต์ไปจำหน่ายได้เพื่อมิให้ประชาชนต้องเสียค่าธรรมเนียมการโอนรถยนต์ หลายทอดโดยไม่จำเป็น ทั้งผู้รับจำหน่ายยังมีกรรมสิทธิ์ในรถยนต์ด้วย และตามมาตรา ๔ บัญญัติว่า เจ้าของรถหมายความรวมถึงผู้มีรถไว้ในครอบครองด้วย ประกอบกับเมื่อรถยนต์เป็นสังหาริมทรัพย์โดยมีข้อเท็จจริงที่รู้กันทั่วไปว่าผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในคู่มือจดทะเบียนรถยนต์อาจไม่ใช่เจ้าของที่แท้จริงก็เป็นได้ จึงเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๗/๑ เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเบื้องต้น หากใช้เป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาดว่าผู้มีชื่อเป็นเจ้าของรถยนต์จะเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์เสมอไป ดังนั้น การพิจารณาว่าผู้คัดค้านเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในรถยนต์หรือไม่ ย่อมต้องอาศัยพฤติการณ์ในการซื้อ การครอบครอง รวมถึงการใช้รถยนต์ด้วย ในส่วนของพฤติการณ์ในการครอบครองและใช้รถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ยังคงได้ความตรงกันในสาระสำคัญว่าอยู่ในความครอบครองของผู้คัดค้าน กระทั่งเกิดเหตุปล้นทรัพย์และอนุกรรมการไต่สวนผู้ร้องไปตรวจบ้านเกิดเหตุก็พบรถยนต์คันดังกล่าวในบ้านของผู้คัดค้าน ตามทางไต่สวนจึงไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่จะยืนยันให้เชื่อได้ว่านับตั้งแต่ซื้อรถมา นายเอนก ได้มีการครอบครองอย่างเป็นเจ้าของ เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ปรากฏว่า นายเอนก ได้สิทธิในการรับพันกระเป๋าด้วยฟิล์มพลาสติกในบริเวณท่าอากาศยานไทย แม้จะเป็นการทำสัญญากับบริษัท คิงพาวเวอร์ จำกัด ก็ตาม แต่การเป็นคู่สัญญาก็เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งกรรมการท่าอากาศยานไทย รองประธานกรรมการและกรรมการบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๕๓ ในหลายวาระซึ่งปรากฏตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านตั้งที่ นางสาวคะฐานิช พยานผู้ร้องเบิกความต่อศาล แต่ผู้คัดค้านกลับเบิกความว่า ตนเองเคยเป็นกรรมการบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ในช่วงเวลาเพียง ๒ เดือน คือประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม ค่าเบิกความดังกล่าวจึงขัดกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยชัดแจ้ง เชื่อว่าผู้คัดค้านพยายามปกปิดความสัมพันธ์ระหว่าง นายเอนก กับผู้คัดค้านทั้งรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร มีราคาถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท หากเป็นของ นายเอนก และให้ยืมใช้จริงเมื่อมีการตรวจสอบ นายเอนก น่าจะยืนยันความเป็นเจ้าของโดยนำรถกลับคืนไปสู่ความครอบครองของตนเอง ส่วนที่ผู้คัดค้านอ้างว่า นำรถยนต์

ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ไปมอบให้พระเทพปฏิภาณกวี เห็นว่า รถคันดังกล่าวถูกตรวจสอบพบว่าอยู่ในบ้าน ผู้คัดค้านตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ หลังจากนั้นเดือนมีนาคมและเดือนเมษายน ๒๕๕๕ นางสาวสุทธาวรรณ นายเอนก และ นางนฤมล ไปให้การต่อคณะกรรมการของผู้ร้องตามเอกสารหมายเลข ร.๒๘ ถึง ร.๓๐ ให้การยืนยันเพียงว่ารถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นของ นายเอนก มิได้ให้การ ว่ามีการมอบรถให้แก่พระเทพปฏิภาณกวีแต่อย่างใด เมื่อพิเคราะห์คำเบิกความของพระเทพปฏิภาณกวี ซึ่งเบิกความว่า การใช้รถจะออกค่าใช้จ่ายแต่เฉพาะค่าน้ำมันเท่านั้น ส่วนค่าบำรุงรักษา ตรวจเช็คสภาพรถยนต์ ค่าต่อกรมธรรม์ประกันภัย และภาษีประจำปีไม่ได้เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย แสดงว่าการมอบรถให้ พระเทพปฏิภาณกวีเป็นการให้ยืมใช้เพียงชั่วคราวมิใช่เป็นการมอบกรรมสิทธิ์ในรถยนต์ให้แต่อย่างใด และเมื่อวินิจฉัยมาแล้วข้างต้นว่ารถยนต์คันดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้าน รถยนต์คันดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สิน ที่เกิดขึ้นเมื่อคดีถึงที่สุดตั้งที่ผู้คัดค้านให้การต่อสู้แต่อย่างใดไม่ เพราะหากผลคำพิพากษาวินิจฉัยว่า รถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นของผู้คัดค้าน รถยนต์ คันดังกล่าวย่อมต้องเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า รถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นทรัพย์สิน ของผู้คัดค้านที่อยู่ในชื่อบุคคลอื่น โดยมอบให้พระเทพปฏิภาณกวีครอบครองดูแลเพียงชั่วคราว จึงเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่มีอยู่จริงในเวลาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การกระทำของผู้คัดค้านเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร แจ้งให้ทราบตามคำร้องหรือไม่ องค์กรพิพากษามีมติเสียงข้างมากกว่า เมื่อวินิจฉัยไว้แล้วว่าเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท และรถยนต์ ยี่ห้อโฟล์คสวาเกน หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร เป็นของผู้คัดค้าน เมื่อผู้คัดค้านไม่แสดงทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าวในบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อผู้ร้อง พฤติการณ์ของผู้คัดค้านดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านไม่ประสงค์ที่จะให้ผู้ร้องได้ตรวจสอบถึงที่มาของทรัพย์สินทั้งสองรายการดังกล่าว ของผู้คัดค้าน การกระทำของผู้คัดค้านจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจาก

ตำแหน่งกรรมการบริหารการบินไทย จำกัด (มหาชน) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการการรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคมมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี มีผลห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคมอันเป็นตำแหน่งสุดท้ายที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๙, ๔๑ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้ เมื่อผู้คัดค้านเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔ การกระทำของผู้คัดค้านจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า การกระทำของผู้คัดค้านเป็นความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมต่างกัน เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๙ วรรคท้าย กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การแสดง การยื่น การรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบความถูกต้อง และความมีอยู่จริงของทรัพย์สินของผู้คัดค้าน ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงโดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๓๒ วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแยกการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่งตามระยะเวลาการยื่นบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น เพราะในแต่ละตำแหน่งย่อมจะมีรายได้ หรือรายจ่ายรวมทั้งการใช้ทรัพย์สินที่แตกต่างกัน กฎหมายจึงมีเจตนารมณ์เพื่อตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐในทุครั้งที่ยื่นบัญชี และเมื่อตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้คัดค้านยื่นต่อผู้ร้องรวม ๕ บัญชี กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหารการบินไทย จำกัด (มหาชน) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการการรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคมมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามเอกสารหมายเลข ร.๔๗ ถึง ร.๕๑ เห็นได้ว่ามีความแตกต่างกัน การกระทำความผิดในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในแต่ละครั้งจึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาแยกต่างหากจากกัน แม้ว่าผู้คัดค้านจะปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในทรัพย์สินเดียวกัน กล่าวคือ ไม่ระบุเงิน ๑๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท และรถยนต์ ยี่ห้อโพล์คสวาเกน

หมายเลขทะเบียน ฮต ๘๘๒๒ กรุงเทพมหานคร ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหมดห้าบัญชีก็ตาม และแม้ตำแหน่งประธานกรรมการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) กับตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) และตำแหน่งกรรมการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้านจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในวันเดียวกันก็ตาม การกระทำของผู้คัดค้านจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

พิพากษาว่า นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ผู้คัดค้าน จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (ครั้งที่ ๓) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคมมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อันเป็นวันที่ผู้คัดค้านพ้นจากตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นตำแหน่งสุดท้ายที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ การกระทำของผู้คัดค้านเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ องค์กรคณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมากให้จำคุกกระทงละ ๒ เดือน รวม ๕ กระทง เป็นจำคุก ๑๐ เดือน.

นายชำนาญ รวีวรรณพงษ์

นายสุนทร ทรงฤกษ์

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

นายแรงรณ ปริพันธ์พนพิสุทธิ์

นายเกียรติพงศ์ อมาตยกุล

นายณัฐชัย ไวยภาษจิรกุล

นายพันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง

นายอดิเทพ ธีระวัฒน์

นายพิศิษฐ์ สุดลาภา